

BUSH VILLANÁSAI

Amerikának tükröt mutat 1956. A magát a szabadság jelképeként fölirtató szuperhatalom, a NATO feje akkor nem volt hajlandó cselekedni a kelet-európai blokkot sarkaiból kifordítani igyekvő magyarokért. Csak tárgyalgatót, aztán meg menekülőket fogadott. E magatartás kritikáját vagy inkább az örvén éve halogatott tettet vártuk az apját a Magyarország iránti rokonszerző kimutatásában is követő George W. Bushtól. A bocsánatkérés halványra, alig észrevehető félmondatos kiételre sikeredett. Helyette viszont reflektorfényt kaptunk.

A világ figyelmét ránk irányította az a 22 óra, ami a szuperhatalom feje Magyarországnak ajándékozott. Ebből majd 22 percen át élőben csodálhatták a Budapest-panorámát a CNN nézői is. Köztük talán az arabok, akik számára a Cüadelláról hozzájuk is szóló Bush villantotta föl a párhuzamot: a mai Irak számára példa az 1956-os és az 1989-es Magyarország szabadságvágya. A történelmi ualásokkal és a magyar helytállást méltató példákkal spékelt szónoklatba a rózsaszínűnek mutatott Irak-kép mellett belefért Afganisztán és Koszovó is. Mindez bevilágította a magyar külpolitika egy lehetséges új irányát. Hazánkban szabadságközpontot akar az USA elnöke, aki „birodalma” választott kelet-európai partnereként figyelmünket Keletre, azon belül is a Balkánra irányította.

A leginkább ideológiai töltetű megnyilatkozásokra vállalkozó ifjú Bush csak mosolygott, amikor emberi jogi csomagként bontogatták volna előtte a határon túli magyarok kisebbségi bajait vagy a vízumkéyszerből fakadó nyűgöket. Megkaptuk viszont magyarul a „Jónaput kívánok!”-ot és angolul Petőfi refrénjét, a „rabok legyünk vagy szabadok?”-ot, ráadásnak pedig Táncsics börtönét.

Történelmi jelentőségűnek harangozták be George W. Bush magyarországi villámlátogatását és Cüadellánál mondott beszédét. Ehelyett történelmi témákra szorítókozó szóvirágokba öltöztetett historizálást kaptunk, no meg egy kis izelűőt a szuperhatalmat árnyékként kísérő félelemből. Bush elment, látogatását megsúztuk – egy bombafenyegetéssel és szégyenlős tüntetéssel. De született egy új magyar vicc Budapesten, ahol 22 órán át „minden sáv Bush-sáv” volt.

Délmagyarország, 2006. június 23.